

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΔΡΥΜΟΥ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ 2006 - 2007

Τεύχος 46, 11ο έτος επανέκδοσης
Τιμή: 0,01 ευρώ

Έτος ίδρυσης: 1979

δρυμός

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ
ΔΡΥΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΜΥΓΔΟΝΙΑΣ Τ.Κ. 57200

e-mail: pdrimos@hotmail.com

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΡΥΜΟΥ

**ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!!!
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!!**

Ξεκινάω κι εγώ σ' αυτό το τεύχος με τις στερεότυπες αυτές ευχές ελπίζοντας να πραγματοποιηθούν...

Οι γιορτές μας άφησαν και εμείς έχουμε μπει στους ρυθμούς της καθημερινότητας. Αυτή την περίοδο διαλέξαμε να σας παραδώσουμε το 46ο τεύχος του "δρυμού" και κάναμε τον ετήσιο χορό μας όπου όλοι συναντηθήκαμε για να αποδείξουμε ακόμη μια φορά ότι στηρίζουμε τον τόπο μας. Το 2007 μήθε και μας "έφερε" πολλά και διάφορα που κίνησαν το ενδιαφέρον μας. Μας "έφερε" την ερημοποίηση, διάφορες καταστροφολογίες ακουστήκαν, οι οποίες μπορεί να έχουν βάση, αλλά όταν γίνονται οι συζητήσεις για τον κανονισμό της παγκόσμιας εκπομπής ριπίων κανείς δεν τολμά να μας ενημερώσει.

Μας "έφερε" τις "φραπέλιές". Και εμείς στη μέση να ακούμε τους τυχοδιώκτες να πουλάνε τα φύλλα ελιάς σε υπερβολικά υψηλές τιμές και τους γιαντούς να διαμεύδουν και να αναρωτιέται κανείς ποιος λέει αλήθεια!

Επίσης, μας "έφερε" και τη νέα αναταραχή στην παιδεία. Απ' τη μία η ακαδημαϊκή κοινότητα να διαφωνεί με τα νομοσχέδια και από την άλλη η κυβέρνηση ανένδοτη και αδιάλλακτη. Και η κοινή γνώμη απ' την πλευρά της να θέλει μεταρρυθμίσεις, ενώ το Π.Α.Σ.Ο.Κ. προσπαθεί να συμμαζεύσει τα "ασυμμάζευτα". Τι γίνεται τελικά; Ένας χαμός ή ο καθένας παίζει το επικοινωνιακό του παιχνίδι;

Το 2007 όμως κουβαλάει πολλές συγκυρίες και επετείους. Συμπληρώνονται 10 χρόνια από την επανέκδοση της εφημερίδας στο τεύχος Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου 1997.

Ο "δρυμός" γιορτάζει τα 10α γενέθλιά του και μπαίνει αιγά-αιγά σε μια δύσκολη "ηλικία", μπαίνει στην εφηβεία. Αρχίζει να αποκτά χαρακτήρα, να ωριμάζει, να έχει τις διακυμάνσεις του, τα πάνω του και τα κάτω του, όμως συνεχίζει, παρόλο που υπάρχει περίπου εδώ και 30 χρόνια, να ζει και να απολαμβάνει τη νεότητά του. Είναι ζωντανός, μάχιμος, διεκδικεί, μεγαλώνει, μοθαίνει, διαμορφώνεται, προσφέρει, διατηρώντας παράλληλα και τις εμπειρίες των 30 χρόνων. Το 2007 όμως είναι έτος σημαδιακό και για τον Π.Σ.Δ.

Ο σύλλογος συμπληρώνει 30 χρόνια από την ίδρυσή του το 1977 και 10 χρόνια από την επαναιετοργία του, ουσιαστικά, το 1997. Το 2007 είναι σημαντικό από όλες τις πλευρές και γι' αυτό δέλουμε να είναι έτος ιδιαίτερης δραστηριοποίησης, τιμώντας το πλούσιο παρελθόν μας και παίρνοντας από αυτό μαθήματα για το μέλλον.

Τελειώνοντας, θέλω να ευχηθώ χρόνια πολλά στον Π.Σ.Δ., χρόνια πολλά στο "δρυμό", χρόνια πολλά στο Δρυμό, χρόνια πολλά σε όλους μας...! Καλή ανάγνωση!!!

Πασαίς Νίκος

1977 - 2007 30 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Μια διαδρομή τριάντα χρόνων. Μια διαδρομή μίας και πλέον γενιάς. Μία διαδρομή από το τότε στο τώρα, τουλάχιστον όπως το βλέπουμε εμείς οι νεότεροι. Μια διαδρομή που αξίζει να αφιερώσουμε αυτό το τεύχος για να τη θυμηθούμε όσο μπορούμε.

30 ΧΡΟΝΙΑ Π.Σ.Δ.
28 ΧΡΟΝΙΑ "δρυμός"

Περί τα τέλη της δεκαετίας του '70 υπήρξε ένα γενικότερο πολιτιστικό κίνημα στον ελλαδικό χώρο, οπότε και ιδρύθηκε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Δρυμού. Πρωτοστάτες σ' αυτή την προσπάθεια ήταν μία γενιά που άφησε το στίγμα της στο χωριό. Ήταν μία παρέα, οι περισσότεροι εκ των οποίων φοιτητές που δέχτηκαν πρώτοι την επιρροή αυτού του κινήματος. Αυτή η γενιά συγκέντρωνε όλες τις προϋποθέσεις για να αναπτύξει αυτή την δραστηριότητα. Ήταν μία γενιά έντονα πολιτικοποιημένη, αλλά όχι κομματικοποιημένη, το 1977 υπήρχαν νέοι ενθουσιώδεις, που έμειναν στο χωριό και ήθελαν την πρόοδό του. Έπρεπε να φτιάξουν κάτι που να τους εκφράζει. Μαζί τους τάχθηκαν και άνθρωποι μεγαλύτεροι που αγαπούσαν το χωριό. Αυτό αποτέλεσε την αρχή της τριαντάχρονης πορείας του συλλόγου.

Ο Π.Σ.Δ. ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα. Ασχολήθηκε και με την παράδοση, αλλά το κυριότερο και πολύ σημαντικό είναι ότι ανέπτυξε και μια έντονη δραστηριότητα με κοινωνικά χαρακτηριστικά. Ο χώρος του συλλόγου γέμισε καθημερινά από νέους ανθρώπους, είχε δημιουργηθεί το στέκι τους. Εκεί στεγαζόταν η δανειστική βιβλιοθήκη του Συλλόγου, αλλά το σημαντικότερο ήταν ότι εκεί με τις συζητήσεις αλλά και με τις συναναστροφές μεταδιδόταν μια γενικότερη κουλτούρα. Κάτι που σήμερα οι παλιότεροι το νοσταλγούν και εμείς οι νεότεροι προσπαθούμε να δημιουργήσουμε, αλλά πολύ φοβάμαι ότι έχει πλέον

Δεξιά: Το πρώτο φύλλο της εφημερίδας (Γενάρης 1979)
Αριστερά: Το πρώτο φύλλο της επανέκδοσης (Ιανουάριος 1997)

χαθεί, ελπίζω όχι οριστικά! Ο Σύλλογος είχε, επίσης, μια πλούσια παρουσία στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου. Διοργάνωνε εκδηλώσεις, όπως το καρναβάλι, με ένα ιδιαίτερο και Διονυσιακό

Συνέχεια στην σελίδα 2

ΧΑΤΖΗΚΑΜΑΡΗΣ ΓΡ. & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
INDUSTRY CONSULTANT
ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕΛΕΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΔΙΠΛ. ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ - ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ

- Μελέτες - επιβλέψεις Η/Μ έργων
- Άδειες λειτουργίας επιχειρήσεων
- Ειδικές μελέτες - εγκρίσεις
- Υγιεινή & ασφάλεια εργασίας
- Συστήματα διαχείρισης - πιστοποιήσεις

Λ. ΣΟΦΟΥ 12 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τ.Κ. 546 25, ΤΗΛ & FAX: 2310/552666, 2310/552488
e-mail: xatzikamaris@tee.gr

ΣΑΜΑΡΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ & ΠΡΟΛΗΨΗΣ

26ης Οκτωβρίου 43 * Εμπορικό Κέντρο "LIMANI CENTER"
Περιοχή FIX * Τ.Κ. 546 27 * Θεσσαλονίκη
Τηλ: (2310) 540280 & 552110 * fax: (2310) 540280
exypp@samaras-co.gr * www.samaras-co.gr

Είδη δέρων
Καλλιντικά
Διακοσμητικά
Μπιζού
Γυναικά
Εποχικά
Εμφανίσεις φιλμ
Εσώρουχα (ανδρικά - γυναικεία - παιδικά)
Μανικιούρ Πεντικιούρ
Ονυχοπλαστική - Διακοσμητική Νυχιά
Καρατζιά Γιώτα
ΔΡΥΜΟΣ τηλ.: 23940 32353

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ & P.V.C.
ΕΙΔΗ ΜΠΑΝΙΟΥ

Καμπερής Πασαχάλης

19ο χλμ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΚΙΑΚΙΣ
ΤΗΛ: 2394 0 31613 - 2394 0 32224
FAX: 2394 0 32206
URL: http://www.biometalk.gr
E-mail: bmetalk@otenet.gr, sales@biometalk.gr

Ένας άλλος "ονειρικός" κόσμος!

Άγιες μέρες, Μήνυμα ελπίδας και αισιοδοξίας φέρνουν, αλλά ένα συναίσθημα πεσιμισμού με διακατέχει. Κάτι με αποσχολεί πολύ. Ώρες ώρες γίνεται βασιανιστικό, με εξουθενώνει, ειδικά όταν με βρίσκει τις ώρες της ανάπαυλας. Τις ώρες που λογικά θα 'πρεπε να αναζητώ νησίδες ανεμελιάς και αποδέσμευσης από την καθημερινή καταναγκαστική ζωή. Ο νους, όμως, μένει αιφνιδίως μετέωρος. Τι να σκεφτεί ο δυστυχής; Ότι ζούμε σε μια εποχή υποκρισίας, αναξιοκρατίας και κοινωνικής απάθειας; Ότι η διαφθορά έγινε ιδεολογία και η διαπλοκή νόμος; Ότι βιώνουμε το κύμα ενός άκρατου ατομικιστικού ωφελισμού όπου ο καθένας προσπαθεί να ξεγελάσει για να μην τον ξεγελάσουν; Ότι ο άνθρωπος ορέγεται να βλέπει τα κανάλια του ευτελισμού που αποθεώνουν την ασηματότητα; Ή τη manía του ανθρώπου για προσωπική προβολή, τη λύσσα του να καταλάβει τα υψηλά δώματα της κοινωνικής καταξίωσης και το πάθος του να πλουτίσει;

Θέτω τα ερωτήματα και θέλω να μάθω γιατί λοξοδρομήσαμε τόσο. Γιατί η ηθική ανύψωση των ανθρώπων παραμένει πλάνη κάποιων ονειροπόλων; Γιατί μια χώρα που έδωσε τον Καζαντζάκη, τον Σολωμό, τον Παπαδιαμάντη, τον Παλαμά, τον Ρίτσο, γιατί η πατρίδα που στα αρχαιολογικά κτίσματα της έκλεισε προσωπικότητες μεγάλες σαν τον Καρυωτάκη, τον Βρεττάκο, ή τον Κρυσταλλή, που γέννησε τον Ελύτη και τον Σεφέρη, τον Θεοδωράκη και τον Χατζιδάκι, που τοντάθηκε σαν τόξο για να αγκαλιάσει τον Βενεζή, τον Καραγάτση και τον Καστοριάδη, που όρθωσε το ανάστημά της για να φτάσει τον Βενιζέλο και τον Τρικούπη, σήμερα περνάει τις μέρες της μετρώνας λαμογιές;

Σήμερα, καταναλώνουμε πολίτημο χρόνο στα απαριθμούμε περιπτώσεις διαφθοράς. Δυστυχώς, αυτά είναι τα καινούργια ήθη, η καινούργια ζωή. Μήπως, όμως, υπάρχει και ο αντίλογος; Και βεβαίως υπάρχει. Σφαδάζει και με δυσκολία ακούγεται η φωνή του. Αλλά μήπως η σιωπή δε είναι αυτή που τρέφει τα παρασιτικά φαινόμενα;

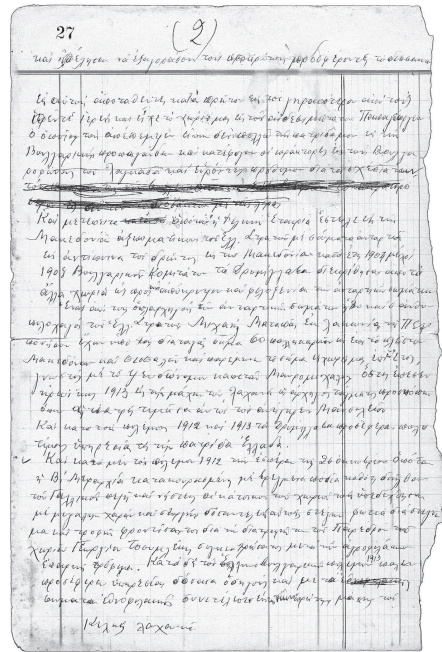
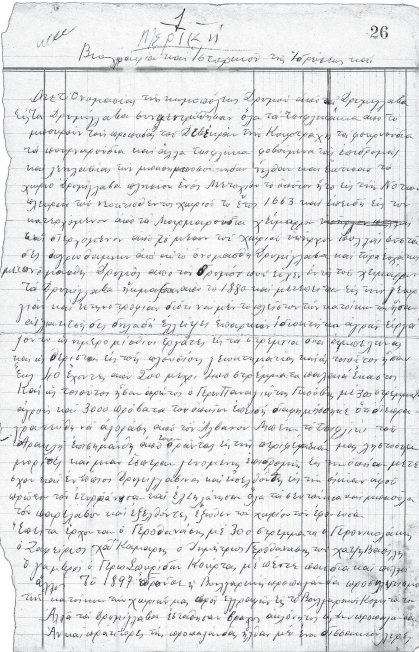
Ανάμεσα μας υπάρχουν πολίτες που δεν παραδίδονται, δε σπεύδουν να προσεταιριστούν αλλότριες εντυπώσεις. Αισθάνονται να τους στερούν το οξυγόνο, νιώθουν βρώμικοι, λεκιασμένοι. Πίστευαν ότι η κοινωνία αρχών και αξιών, στην οποία μεγάλωσαν, είχε ριζώσει βαθιά στη γη και ότι μια λογική προσαρμογή στις ανάγκες των σύγχρονων καιρών θα ήταν αρκετή για να επιτευχθεί η ευθυγράμμιση και να ξαναβρεθεί ο σωστός βηματισμός. Υπήρχαν πολίτες που βλέπουν με δέος και απθωμένη απέχθεια να παρελαύνει μπροστά τους ο καινούργιος θαυμαστός κόσμος της απληστίας, της ασοδοσίας, του εύκολου κέρδους και της συναλλαγής. Θωρούν τον εκχυδαϊσμό των θεσμών, την κοινωνική ανισότητα και καθίζηση, τις πολλαπλασιαζόμενες περιπτώσεις αναξιοκρατίας, τη φιλοσοφία του ρουσφετιού και του βολέματος... Και στήνουν τους δικούς τους κανόνες. Επιλέγουν τη διαρκή γνώση, κλείνουν κατά διαστήματα τη νοσηρή τηλεόραση, επιλέγουν παρέες χωρίς να καταφεύγουν σε κοινωνικά τρυκ και παροτρύνουν τους νέους ότι στα χέρια κρατούν την άκρη του νήματος που θα τους οδηγήσει στην αλλαγή του ήθους και του ύφους της κοινωνίας.

Είναι αλήθεια ότι ζούμε σε εποχές όπου η ανάπτυξη είναι γαργαλιά, ανεξέλεγκτη, ισοπεδωτική. Δεν υπάρχει χρόνος να την κατανοήσεις, να την αναλύσεις, να την απομωιάσεις και να κρατήσεις από αυτήν τα στοιχεία που θα σε αναβαθμίσουν, θα σε τιμήσουν, θα σε κάνουν να μη χάσεις τη πίστη σου στον άνθρωπο. Τον άνθρωπο, όμως που εξελίσσεται και που στη διαδρομή του παράγει εκπληκτικές ποικιλίες, όπως λέει ο ποιητής. Κατά τα άλλα ... Χριστούγεννα. •••

Ελευθέριος Βέτσιος

Μερική βιογραφία και Ιστορικών της ιδρύσεως και μετονομασίας της κωμοπόλεως Δρυμού από Δρυμύγκλαβα

Ένα μικρό κείμενο που περιέχει γραπτή διήγηση της ίδρυσης και της ονομασίας του Δρυμού βρέθηκε τελευταία στην Κοινότητα Δρυμού. Το κείμενο είναι αγνώστου συντάκτη, επαρκώς μορφωμένου, και η χρονολογία συντάξης του κειμένου παραμένει επίσης αγνώστη. Το κείμενο δημοσιεύεται διατηρώντας την ορθογραφία του, αλλάζοντας όμως την πολυτονική γραφή σε μονοτονική (για τυπογραφικούς λόγους), καθώς και με κάποιες αλλαγές στη στίξη, για να γίνει καταληπτό. Διπλωματική μεταγραφή του κειμένου υπάρχει τόσο στην Κοινότητα όσο και στον Πολιτιστικό Σύλλογο Δρυμού. Ο "δρυμός" αναδημοσιεύεται το κείμενο με την προσδοκία, αν υπάρχουν και άλλα τέτοια κείμενα που σχετίζονται άμεσα με το Δρυμό και την ιστορία του, να παραδοθούν στο Σύλλογο και, αφού μεταγραφούν, θα επιστραφούν πάλι στον ιδιοκτήτη τους. Θα ήταν καλό να δημιουργηθεί ένα αρχείο παλαιών εγγράφων, πάσης φύσεως, που αναφέρονται στην ιστορία και του πολιτισμού του Δρυμού.

"Είς τα Δρυμύγκλαβα συγκεντρώθησαν όλα τα τοιφλίκια από το Μποκρούν, τους πρόποδας του Δεβέκαραν, της Κουτρετζής, τα Φουνουδία, τα Πορνγαρονδία και άλλα τοιφλίκια φοβούμενα τας επιδρομάς και λεηλασίας των μασηπιτουσούκιδων. Ήθσαν και έκτισαν το χωριό Δρυμύγκλαβα πλησίον ενός Μετοχίου, το οποίο ήτο εις την Νότιον πλευρά του νεοκτισθέντος χωριού το 1663. Και επειδή εις τον κατεχόμενον από τα Μαζμαρονδία χείμαρρον και διερχόμενον από το μόνον του χωριού υπήρχον πολλά σποτάδες αγροθόλων, από αυτό ονομάσθη Δρυμύγκλαβα και τώρα εσχάτως μετομάσθη Δρυμός, από τον δρυμόν που είχαν εντός του χείμαρρου. Τα Δρυμύγκλαβα ήγμισαν από το 1880 και μετέπειτα εις την γεωργίαν και κτηνοτροφίαν, διότι <ναυ μεν> το πλείστον των κατοίκων του ήσαν αϊλιακτοσίδες, δηλαδή ελλείπει επαρκών ιδιοκτητών αγρών ειργάζοντο ως ημερομισθιοί εργάτες εις τα στρέμματα και αμπελώνας και ως θεριστά εις τους πλοσιούς γεωκτηματίας και ως τοιούτοι ήσαν έως 40 έχοντες από 200 μέχρι 400 στρέμματα παλαιά έκτατος. Και ως τοιούτοι ήσαν πρώτος ο Γέρον Παναγιώτης Γκούβης με 300 στρέμματα αγρούς και 3000 πρόβατα, τον οποίον, επειδή διαφημίστηκε ότι διεπραγματεύθηκε να αγοράσει από τον Αλβανόν Μπέη το τοιφλίον του Αρακλή, επισημάνθη από τους δρυνάτας εις την περιφέρειά μας ληροσυμμοριτές και μίαν εσπέρα γενομένης επιδρομής εις την οποίαν μετέσχον και εντόιοι Δρυμύγκλαβηνοί και εισελθόντες εις την οικίαν, αφού πρώτον τον ετυροάνησαν και εληλάτησαν όλα τα σεντούκια και μπαούλα, τον παρέλαβον και εξελθόντες έξωθεν τον χωριόν τον εφόνευσαν.

Έπειτα έχονται ο Γεροθανάσης με 300 στρέμματα, ο Γερονικόλακης, ο Ζαφείριος Χατζηκαμάρας, ο Δημήτριος Γεροθανάσης του Χατζηβασιλή ο γαμβρός, ο Γεροσπυρίδον Κούτσας με πέντε παιδιά και πολλοί άλλοι. Το 1897 δρούσε η Βουλγαρική προπαγάνδα προσηλυτισμών των κατοίκων των χωριών μας προς εγγραφήν εις το Βουλγαρικόν Κομιτάτον. Αλλά τα Δρυμύγκλαβα εστάθησαν βράχος ακλόνητος εις την

προπαγάνδα. Αν και πρόατορες της προπαγάνδας ήθσαν με ένα δισάκιον λίρες και ηθέλησαν να εξαγοράσουν τους προκρίτους προσφέροντες το δισάκιον εις αυτούς αποταθέντες κατά πρότον εις τον γηραιότερον από τους πέντε ιερείς που είχε το χωριό μας, εις τον αιδεσιμώτατον Παπαγεωργίον ο οποίος και απέπιμψεν ειπών "δεν πωλώ την πατρίδα μου εις την Βουλγαρικήν προπαγάνδα". Και κατέννηον οι πρόκίτορες εις τους Βουλγαροφόνους του Λαγκαδά και ευρόντες πρόθυμον δια τα σχέδιά των [...].

Και μετέπειτα οπότεν η Φιλική Εταιρεία έστειλε εις την Μακεδονία αξιωματικούς του Ελληνικού Στρατού με σώματα ανταρτών εις αντίποινα του δρυνάτος εις την Μακεδονίαν κατά έτη 1904 μέχρι 1908 Βουλγαρικόν Κομιτάτον, τα Δρυμύγκλαβα διεκρίθησαν από τα άλλα χωριά ως προς την απόρρητον και φιλοξενία των ανταρτικών σωμάτων. Ένας από τους οπλαρχηγούς των ανταρτικών σωμάτων ήτο και ο ανθυπολοχαγός του Ελληνικού Στρατού Μιχαήλ Ματαπάς, εκ Λακωνίας της Πελοποννήσου, έχων υπό τας διαταγάς σώμα 60 παλληκαριών κι επί το πλείστον Μακεδόνας και Θεσσαλούς, και παρέμνετο το σώμα εις χωριό μας επί έν έτος γνωστός με το ψευδώνυμον καπετάν Μανρομυχιλής όστις έτεπεν ηρωικός 1913 εις την μάχην του Λαχανά ως ασηγγός τάγματος προσκόπων. Και κατά τους πολέμους 1912 και 1913 τα Δρυμύγκλαβα προσέφερον πολιτικώς υπηρεσίας εις την πατρίδα Ελλάδα. Και κατά μεν τους πολέμους 1912, την εσπέραν της 26 Οκτωβρίου, οπότεν η Β' Μεραρχία κατακορρασμένη, με βροχημένα πόδια, καθότι διήλθεν τον Γαλλικόν πεζή και νήσεις, οι κάτοικοι του χωριού τους υπεδέχθησαν με μεγάλην χαράν και στοργήν δόσαντες εις αυτούς στέγην, φωτιάν διά στέγνωμα και τροφήν φροντίσαντος δια την διατροφήν των με τον πάρεδρον του χωριού Γεωργίου Τσουμιλέκη συγκεντρωσάντος μετά την αεροφυλικήν επαρκή τροφήν. Κατά δε τον Ελληνοβουλγαρικόν πόλεμον 1913 πάλιν προσέφερον υπηρεσίας δόσασα οδηγούς και με τα σώματα εθνοφυλικής συντέλειεον εις την πρώτην μάχην του Κιλκίς - Λαχανά."